

Bestuur van Joods Maatschappelijk Werk (JMW) tevens
Rechtsopvolger van een aantal Joodse Voogdij instellingen
de Lairessestraat 145/147
1075 HJ Amsterdam

Wassenaar, 18 augustus 2010

Geacht Bestuur,

Naar aanleiding van het interview door hoofdredacteur Esther Voet van het NIW met Hans Vuijsje in nummer 34 d.d. 18 juni 2010 en de mogelijke oprichting van een wezenfonds door JMW c.s.

veroorloof ik mij – na ampele overweging - het volgende onder uw aandacht te brengen:

1. Ik behoor tot de groep oorlogswezen – geboren op 18 maart 1943 – waarvan de voogdij was opgedragen aan OPK en later aan Le-Ezrath ha-Jeled. Dit voogdijschap van Le-Ezrath Ha-Jeled duurde tot mijn 21^e jaar, dus tot 18 maart 1964;
2. Tot op heden heb ik niemand gemachtigd om namens mij beslissingen te nemen of voorstellen te doen van enigerlei aard die te maken hebben met het zogenaamde eventueel te vormen “Oorlogswezenfonds”, noch individuele personen, zoals mijn mede wezen-lotgenoten, noch instellingen, zoals bijvoorbeeld het “Verbond Belangenbehartiging Vervolgingslachtoffers” kortweg “VBV” of de “Stichting Nederlands - Joodse WOII Wezen” kortweg “SINJOI” en ben ik ook niet van zins om anderen te machtigen, tenzij ikzelf een schriftelijke getekende machtiging met vermelding van het onderwerp zal afgeven.
3. Het gebaar van de instelling van een “oorlogswezenfonds” valt bij mij volkomen in verkeerde aarde om de volgende redenen:
 - a. Mede gelet op mijn bovengenoemd punt 2 heb ik geen invloed kunnen uitoefenen noch mijn mening kunnen geven over een individueel of collectief “gebaar”. Een oordeel van degenen die het betreft lijkt het minste dat gebeurd had behoren te worden voor een kleine overgebleven groep van mogelijk nog ca 150 á 200 mensen,
 - b. Mijns inziens komt een ex oorlogswees een individuele financiële toekenning toe,
 - c. Het gaat immers om de oorlogswees uit het verleden en *niet* om de “collectiviteit van de toekomst met het instellen van een fonds voor de minder draagkrachtigen”,
 - d. Bovendien is een fonds met een startkapitaal van € 125.000,= een “goedkoop gebaar” en volgens het artikel in het NIW gericht op drie doelstellingen die (grotendeels) niets met de oorlogswees / individu uit de oorlog te maken hebben.

4. Daarbij komt nog dat ik als individuele wees geen inzicht meer kan krijgen in mijn door de voogdijinstellingen afgewikkelde financiën tot aan mijn meerderjarigheid (toen 21 jaar), aangezien door uw instellingen de relevante financiële gegevens volgens eerdere mededelingen (o.a. JMW) en publicaties (o.a. Verheij) vernietigd zijn.
5. Wel herinner ik me dat ten tijde van de eerste Haboniem Israel reis van 1960 mij de vraag mondeling is voorgelegd “of ik eventueel van mijn (overgebleven) vermogen een minder draagkrachtige mede Haboniemer voor zijn/haar reis financieel wilde steunen”. Maar op mijn positieve antwoord (op leeftijd 16 jaar ten tijde van de vraag) als ik maar “ te horen kreeg hoeveel en waarvoor” is nooit een antwoord terug gehoord. Mede om deze reden zie ik geen heil in financiële collectiviteit, maar alleen in individuele “tegemoetkoming” aan mijzelf als individu.
6. Of volgens het NIW artikel: “op een enkel geval na is niet gebleken dat individuen benadeeld zouden zijn” kan ik niet antwoorden, noch geeft mij het “onafhankelijk” onderzoek van de Heren Joor en Hoek hierin inzicht. Wel weet ik dat de destijds door Le-Ezrath Ha-Jeled benoemde accountant Mesritz niet mis te verstane (zeer hoge - afhankelijke) rekeningen declareerde t.l.v. mijn toenmalige overgebleven vermogen.

Het zal na lezing van bovenstaande aan uw bestuur duidelijk zijn dat:

- a. Ik bezwaar maak tegen de instelling van een collectief fonds als “oplossing van financiële afwikkeling uit het verleden”,
- b. Ik van mening ben dat elke individuele nog overgebleven oorlogswees, ikzelf dus ook, zou moeten worden bedacht,
- c. De individuele, niet aangesloten wezen, zoals ikzelf dus ook, individueel dienen te worden gehoord (diverse mogelijkheden) voordat een definitieve, psychologisch en krenkende onjuiste beslissing zou worden genomen,
- d. Een beslissing niet nog eens 65 jaar uitstel kan dulden, gezien de huidige leeftijd van de wezen.

Ik neem aan en verwacht in elk geval een relevant antwoord van uw Bestuur op alle inhoudelijke punten van mijn brief.

Hoogachtend,

cc. John Koekoek